

FINT (*Alosa fallax*)

Leefomgeving

De fint begint zijn leven in mei/juni als eitje in de zoetwatergetijdezone van rivieren. Van juli tot november bewegen de jonge finten zich verder stroomafwaarts het brakke en zoute estuarium in. In het estuarium eten ze vooral kleine kreeftachtigen.

Na hun tweede zomer trekken de juveniele finten naar de open zee. Ze keren pas terug wanneer ze volwassen zijn (drie of vier jaar oud). In zee leven de finten van onder andere jonge vis.

Voortplanting

In april en mei verzamelen de geslachtsrijpe finten zich in het estuarium, voorafgaand aan de paaitrek het zoete water in. De finten trekken vanaf april tot juni naar de stroomopwaarts gelegen paaigebieden. Ze eten dan niets meer.

Net bovenstrooms van het zoetwatergetijdegebied zetten de vrouwelijke finten hun niet klevende eieren af in zoet, langzaam stromend water, boven ondiepe zandbeddingen. De eieren zakken na bevruchting in het goed doorstroomde paaibed of stromen in de onderste waterlagen met het rivierwater mee.

De larven komen na een paar dagen uit en drijven verder de rivier af richting estuarium. Ze kunnen niet tegen te zout water en mogen dus niet te snel uitspoelen. Na twee weken kunnen de larven (1,5 cm groot) vrij zwemmen. Ze voeden

zich eerst met dierlijk plankton en later ook met insecten en plantaardig materiaal.

Voedsel

Het voedsel van de juveniele fint bestaat vooral uit klein dierlijk plankton. Met het groeien van de fint stijgt echter ook de maat van het opgenomen voedsel. Ook wat grotere kreeftachtige diertjes worden dan buitgemaakt, evenals visbroed.

De grotere finten kunnen zich ontwikkelen tot felle rovers. In de zomermaanden kan langs onze kust vaak worden waargenomen hoe scholen jagende finten enorme hoeveelheden jonge vis (waaronder hun eigen, jonge soortgenoten) naar het wateroppervlak jagen.

Net als bij de makreel verloopt die jacht zo fanatiek, dat de proovisjes langs het wateroppervlak proberen te ontsnappen en daar dan ten prooi vallen aan de altijd alerte meeuwen. Vooral op plaatsen met veel stroom (wrakken op de zeebodem, steenstortingen), waar de proovis tengevolge van de stroom in de problemen geraakt, is een dergelijk tafereel vaak waar te nemen. Als de stroom minder wordt (kentering van het tij) is het jachtgedrag van de fint in de regel van de ene op de andere minuut afgelopen.

Groei en leeftijd

De fint wordt maximaal 60 cm lang.